

Abstrakt

Francouzská koloniální přítomnost v Alžírsku po druhé světové válce byla doprovázena zvýšenou snahou předních představitelů metropolitní Francie i správy Alžírsko k rychlé modernizaci tohoto teritoria. Těmito reformami se jej snažili udržet, a to proměnou ve francouzský departement s vyspělým hospodářstvím a dobře integrovaným obyvatelstvem. V době, kdy na tomto území probíhala válka o nezávislost, se jeví tyto modernizační plány jako alternativní přístup Francie k udržení teritoria pod svou správou, jelikož pozorujeme eskalaci těchto plánů, stejně jako u paralelně probíhajícího vojenského konfliktu. Hlavní náplní této případové studie je výzkum způsobu, jakým probíhala francouzská strategie koloniální modernizace na příkladu Alžírsko v období mezi druhou světovou válkou a nabytím samostatnosti. Jejím cílem je pak představit čtenáři zde aplikovaný systém reform a jejich průběh. Práce analyzuje zejména modernizaci v hospodářství. Právě na něm je možno dobře sledovat patrné znaky modernizace jako úbytek zemědělské populace, zefektivnění práce, rychlý růst HDP, vzdělání, industrializace a efektivní využívání přírodních zdrojů. Tento pokrok byl založen na megalomanských čtyřletých modernizačních plánech. Tyto reformy vykazují mnohé znaky modernizace, ale pokud byl jejich opravdový cíl udržet Alžírsko francouzské, nedají se považovat za úspěšné.